

İnfilaka Beş Kala

– AYDIN UZKAN · 01 Ocak 2024

Fıtratına yenik
İpini koparmış beynamaz bir zamanın bohçasında
Yağan kar mıydı yoksa tel tel dökülen ak saçlar mı
Kaç kez sordum aldanışın avlusundaki kırık taşlara
Mavinin ihtişamına küskün grilerin kimliğini

Sustukça sustu kör hece,
Oysa ki ölünün önsözü idi doğum depreşen her gece
Kah beyitsiz kah noktasız kah kalıpsız
İçinde kafıyesiz bin bir şiirle kabaran

Bir kör düğümdü ömür
İlmek ilmek ipliğin kulağına fısıldanan
Alinyazılı ama altyazısız akıp giden sahneler misali
İflah olmaz kabukların yaraya teslimiyetinde
Miadını dolduruyordu içimizdeki mahpusların
Her bir zerrede

Çalgısı zahir çengisi batın
Geçmişin izdihamından ateş devşirir küller
Dikenine razı güllerin bahçesinde

Teslimiyetin rahlesine tner vefalı blbller

Son nefeste Őaklar hiąliąin krbacı
YenilmiŐliąin yankısından sızar ç beŐ damla
Aąırdan alır vurdumduymazlıąın aąası
Ve infilaka beş kala biter son hamle

·
·
·